

لە یادە و تلی

پنخوں نبوی سنتونہ

زیارت: لقمان حکیم حکمت

Ketabton.com

د ڙبارن سريزه

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَبَعْدَ:

د نبي کريم صلی الله عليه وسلم له سنتو سره مينه او محبت او په ڙوند کي نبوی سنتو باندي عمل درامد د نبي کريم صلی الله عليه وسلم سره د پوره ميني لرلو نښه او ستره علامه ده، له دي کبله بدعتونه په دېن کي د غليظ حرمت حکم لري. له دي کبله عمر بن عبدالعزيز رحمه الله فرمایي: (إِذَا رَأَيْتَ قَوْمًا يَتَاجُونَ فِي دِينِهِمْ بَشِيءٍ دُونَ الْعَامَةِ فَاعْلَمْ أَنَّهُمْ عَلَى تَأْسِيسِ ضَلَالَةٍ)

ڙباره: کله چي داسي قوم او خلک وويني چي په ديني چارو کي له عوامو پرته خپل منئ کي گنكوسی کوي نو ويوهبره چي د کومي بي لاري تاسيس کي بوخت دي.

او امام شافعي رحمه الله وايي : إِذَا وَجَدْتُمْ سُنَّةً لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاتَّبِعُوهَا وَلَا تَلْتَفِتُو إِلَى قَوْلِ أَحَدٍ) [حلية

الأولياء: ۹ / ۱۰۷]

ژباره: چې کله هم د نبی صلی الله علیه وسلم سنت ووینئ نو
 ویئ منئ او په ضد کې یې د هېڅ چا خبرې ته مه گورئ.
 له دې کبله پر نبوی سنتو ځانګړی خیال کول د بنه
 مسلمان شپوه ده، ترڅو په سنتو باندې د عمل درامد له مخې
 د بدعتونو مخه ونيوں شي. خومره چې بدعتونه ساه اخلي او
 ژوندي کېږي هومره ورسره نبوی سنت مړه کېږي . مبرة
 التواصل الخيرية د (سن منسية) په نوم پنخوس نبوی
 ارشادات چې واقعا له خلکو هېر دی په جالب انداز ټولنې
 ته وراندې کېږي دی چې ستاسو د بنه مستقبل په خاطر مې
 پښتو ته ترجمه کړل. الله پاک دې دا عمل خالص د هغه د
 رضا لپاره و ګرځوي او رب کريم دې په دې کتاب د ډپرو
 اسلامي داعيانو پام د نبوی سنتو رازوندي کولو ته واروی.

لقمان حکیم حکمت

Hekmat.344@gmail.com

۹۰۱۷/۱۰/۱۱

پښې ابله تلل

۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَحْتَفِي أَحْيَانًا) [سنن ابي داود:

[٤٦٠]

ڇباره: له عبدالله بن بريده رضي الله عنه نه روایت دی چې
نبي کريم صلی الله عليه وسلم به مونږ ته کله ناکله امر کوو
چې پښې ابله شو.

په درې گوتو خوراک کول:

۲ - عَنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ بِثَلَاثٍ أَصَابِعَ، وَيَلْعَقُ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يَمْسَحَهَا) [صحيح مسلم: ٢٠٣٦]

ڇباره: له کعب بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې
رسول الله صلی الله عليه وسلم به په دريو گوتو خوراک کو
او گوتې به یې له پاکولونه مخکې په ژبه ختملي.
له خوب نه وروسته په سترګو لاس را بشکل:

۳ - : عَنْ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, فَجَلَسَ يَمْسَحُ النَّوْمَ عَنْ وَجْهِهِ بِيَدِهِ) [صحيح البخاري: ۱۸۳]

ژباره: د نبی کریم صلی الله علیه وسلم له بي بي میمونې رضي الله عنها نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم له خوبه راپورته شو، کښېناست او بیا یې په لاس باندې له خپل مخ نه خوب مسح کو.

د توبې لمونځ کول:

۴ - : عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: [مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا, فَيُحِسِّنُ الصُّهُورَ, ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ, ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا عَفَرَ اللَّهُ لَهُ) [سنن ابی داود: ۱۵۹۱، صحيح الجامع: ۵۷۳۸]

ژباره: له ابوبکر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اور بدلي دي ويل یې : هېڅ

يو بنهه گناه نه کوي او بيا بنياiste او دس وکري بيا پورته شي او دوه رکعهه لمونخ وکري او له الله خخه بخشش وغواري مکر الله به ورته بخبنه وکري.

له مجلس او لمونخ نه وروسته دعا

٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: [مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْظَهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ] [جامع الترمذى: ٣٤٣٣]

ڇباره: له ابوهريه رضي الله عنه نه روایت دی چي رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: خوک چي په کوم مجلس کي کېني او د گناه خبرې ېي پکي ډپري شي او له مجلس خخه د پاڅندو نه مخکي دا وواي: سبحانک اللَّهُمَّ... اي الله تا لره پاکي ده او ثنا هم تا لره ده، زه د دې گواهي کوم چي له تا

پرته بل برق معبد نشته، زه له تا نه بخشش غواړم او تا ته تو به او باسم، مګر د مجلس ټوله کناه به ورته وېښل شي.

عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَلَسَ مَجْلِسًا أَوْ صَلَّى تَكَلَّمَ بِكَلِمَاتٍ، فَسَأَلَتْهُ عَائِشَةُ عَنِ الْكَلِمَاتِ، فَقَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَحْمَدِكَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ) [

سنن النسائي: [١٣٤٤]

ثیاره: له عایشی رضي الله عنها نه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم چې به کله په مجلس کې کېناست او یا به یې لونځ وکړنو خه کلمات به یې ویل، نو عایشی رضي الله عنها ترې د دغه کلماتو پوښتنه وکړه، هغه ورته وویل:
سبحانک اللہُمَّ...

د شپې له مخې د لوښو او کالو سر پېټول

٦ - : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: (عَطُوا الْإِنَاءَ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ، فَإِنَّ فِي

السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزُلُ فِيهَا وَبَاءٌ، لَا يَمْرُرُ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ، أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وِكَاءٌ، إِلَّا نَزَلَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الْوَبَاءِ) [صحيح مسلم: ۲۰۱۴]

ژباره: له جابر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اور بدلي دي ويل یې: د شپې له مخې د لوښو سرونه پت کړئ او مشکيزې مو وترې، په کال کې یوه شپه ده چې مرضونه پکې رابنكته کېږي، په هېڅ لوښي نه تيرېږي چې سر یې خلاص وي مګر له دغې وبا خڅه ورته یو خه وربنكته شي.

د مساواک استعمالول

۷ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشْقَى عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَاَمْرُهُمْ بِالسَّوَالِكَ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ) [صحيح البخاري: ۸۸۷]

ژباره: له ابو هریره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله

صلی اللہ علیہ وسلم فرمایی: که می په امت باندی سختی نه راتله یا په خلکو سخته نه وہ نو امر به می ورته کپری و چې له هر لونج سره مسواك استعمال کري.

له ننوتو مخکې درې څله اجازه غوبنتل:

۸ - : عَنْ أَبِي مُوسَىٰ أَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (الْإِسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَأَرْجِعْ) [جامع الترمذی: ۲۶۹۰]

ژباره: له ابو موسى اشعري رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی: اجازه باید درې څل وغوبنتل شي، که اجازت شي - نو ننوجه - ورنه بېرته ستون شه.

کورته د ننوتو او وتلو په مهال دوه رکعتونه لمونځ کول:

۹ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (إِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ فَصُلْ رَكْعَتَيْنِ

يمنعنك من مخرج السوء، وإذا دخلت إلى منزلك فصل ركعتين يمنعنك من مدخل السوء) [سلسلة الأحاديث الصحيحة: ١٣٩٣]

ثبارة: له ابوهريره رضي الله عنه انه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی: کله چې له کور خخه و خی نو دوه رکعته و کره تا به له ناکاره مخرج خخه و ساتی، او چې کله کور ته ننوخی نو دوه رکعته و کره تا به له ناکاره مدخل - ننوتون خای - خخه و ساتی.

له مؤذن سره د اذان کلمات ويل:

١٠ : عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ التَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوِسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ) [صحيح البخاري: ٤٧١٩ ، ٦١٤]

ژباره: له جابر بن عبد الله رضي الله عنهمانه روایت دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: خوک چې اذان واوري او بیا ووایي: ای الله د دې پوره دعوتنامې او د دائمي لونځ ربه! محمد صلی الله علیه وسلم ته لوره مرتبه او غیر منتهي لور منزلت ورکړه، او د شفاعت هغه مقام ته یې ورسو چې تا یې ورسه وعده کړي ده، نو د دغه انسان لپاره به د قیامت په ورځ زما سفارش واجب او ثابت شي.

په ماشومانو سلام کول:

۱۱ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ [مَرَّ عَلَى غِلْمَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ] [صحيح مسلم: ۶۱۶۸]

ژباره: له انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په ماشومانو باندي تېرپدنه نو سلام یې پري وکړ:

د پورته کېدو او بنکته کېدو اذکار:

۱۲ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: [كُنَّا إِذَا صَعِدْنَا كَبَرَنَا، وَإِذَا نَزَلَنَا سَبَّحْنَا] [صحيح البخاري: ۴۹۹۳]

ژباره: له جابر بن عبد الله رضي الله عنهمما نه روایت دي چې
کله به موږ پورته ختلوا نو الله اکبر به مو ویل، او چې په
بنکته به کوزېدو نو سبحان الله به مو ویل.

په پېژندګلو او نه پېژندګلو تولو باندې سلام کول:

۱۳ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ حَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ، وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ فِيهِ» [سنن ابی داود: ۵۰۰]

ژباره: له عبد الله بن عمرو رضي الله عنه نه روایت دي چې
يو سپري له رسول الله صلی الله عليه وسلم نه پونستنه وکړه
چې د اسلام کوم خصلت ډېره غوره دي؟ هغه ورته وویل: دا
چې خوراک ورکړي او پر هغه چا سلام وکړي چې یې پېژنې

او که یې نه پېژنى.

په ناسته باندي او به خبىل:

۱۴ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، [أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُشْرِبَ الرَّجُلُ قَائِمًا]، قَالَ قَتَادَةُ: فَقُلْنَا فَالْأَكْلُ، فَقَالَ: «ذَاكَ أَشَرُّ أَوْ أَخْبَثُ») [صحیح مسلم: ۲۰۴۴]

له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم په ولاړه باندې له او بو خبىلو نه منعه کړې ده، قتاده وايی مونږ انس رضي الله عنه ته وویل: او په ولاړه خوراک کول؟ هغه وویل: دا خو بیخې ډېر بې خیره او یا ډېر پليت کار دی.

په لمونځ کې د وسوسې په مهال کین لوري ته توکانې

۱۵ - عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَتَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلِسِّهَا عَلَيَّ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ
خَنْزِبُ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَاتْفِلْ عَلَى يَسَارِكَ
ثَلَاثًا» قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ () [صحيح مسلم]

[۲۶۳]

ڙباره: ابوالعلاء وايي جي عثمان بن ابي العاص رضي الله عنه
نبي صلی الله عليه وسلم ته راغي او ورته یې وویل: اى د الله
رسوله! شيطان زما او د لونځ په منځ کې مانع واقع کيږي
لونځ او قرائت راباندي گډوډوي، رسول الله صلی الله عليه
 وسلم ورته وویل: دغه شيطان ته خنزوپ ويـل کـيـريـ، چـېـ کـلـهـ
 تـريـ خـهـ مـحسـوسـ کـريـ نـوـ اللهـ پـورـېـ تـريـ پـناـهـ وـنيـسـهـ اوـ خـپـلـ
 کـيـنـ لـوريـ تـهـ درـېـ خـلـ توـکـانـېـ واـچـوـهـ، عـثـمـانـ واـيـ: ماـ هـمـدـغـهـ
 شـانـ وـکـرـلـ نـوـ اللهـ پـاـکـ رـانـهـ شـيـطـانـ وـتـبـنـتوـ.

د خوب په مهال او دس کول:

۱۶ - : عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (طهروا هذه الأجساد طهركم الله فإنَّه ليس
عبدَ يبيت طاهراً إِلا بات معه ملك في شعاره لا ينقلب ساعة
من الليل إِلا قال: اللَّهُمَّ اغفر لعبدك فإنه بات طاهراً) [

صحيح الجامع الصغير: ٣٩٣٦]

ڙباره: له ابن عمر رضي الله عنه انه روایت دی چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم فرماییلی دی: الله دې تاسو پاک کري
خپل بدنونو موپاک وساتی، هېڅ انسان خپله په طهارت کې
نه تیروی مګر ملائک یې ورسره په جامه کې شپه تپه کري
او د شپې هېڅ وخت په ڈدھ نه اوړي مګر ملائک وايی: اي
الله ستا دې بنده ته بخشش وکړه ځکه ده شپه په طهارت کې
تپه کړه.

له مسلمان سره خندل:

١٧ - : عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ

بِوَجْهٍ ظَلْقٍ) [صحيح مسلم: ٢٦٦]

ڇباره: له ابو ذر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما ته نبي
صلی الله عليه وسلم وویل: د خپر هېڅ کار ڪم او سپک مه
کنه، که خه هم د خپل مسلمان ورور سره په ورین تندې
ملاقات ولې نه وي.

په پنيو کې لمونځ کول:

۱۸ - عَنْ شَدَّادِ بْنِ أُوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «خَالِقُوا الْيَهُودَ فَإِنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ فِي
نِعَالِهِمْ، وَلَا خِفَافِهِمْ» [سنن ابی داود: ۶۵۶]

ڇباره: له شداد بن اوس رضي الله عنه نه روایت دی چې
رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: له یهودانو سره
مخالفت وکړئ، هغوي په خپلو پیزارونو او بوتیانو کې لموخ
نه کوي - مطلب تاسو ورپکې لموخونه وکړئ.

په خوارو عېبونه نه گول:

۱۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ، إِنِّي أَشْتَهِ أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ)

[صحيح البخاري: ۵۴۰۹ ، صحيح مسلم: ۶۰۶]

ڇباره: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم هېڅکله په خوارو باندي عيب نه دی لکولی،
که به یې ورته زړه وشو خورل به یې او که به یې ورته زړه
ونه شو نو پربنوده به یې.

له اذان نه وروسته دعا ويل:

٤٠ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤْذِنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَتِ إِلَيْهِ رَبِّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، غُفْرَ لَهُ ذَنبُه) [صحيح مسلم: ۳۸۶ ، صحيح الجامع: ۶۴۲۲]

ڇباره: له سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: خوک چې له مؤذن

خخه (اذان) واوري او بيا ووالي: اشهد... زه د دي گواهي
 ورکوم چې له الله پرته بل برحق معبد نشته هغه یواحې دی
 هېڅ شريك نه لري او محمد صلی الله علیه وسلم د هغه بنده
 او حق استازى دی، په الله باندې د رب په توګه، او په محمد
 صلی الله علیه وسلم باندې د اسماني استازى په توګه او په
 اسلام باندې د دين په توګه خوشحاله يم، نو ټول گناهونه به
 ورته وبنبل شي.

له خوب نه مذکب سورت اخلاص او معوذین لوستل:

٤١ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاسَيْهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَّثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعُلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) [صحيح البخاري: ٥٠١٧]

ڇباره: له عايشي رضي الله عنها نه روایت دی چې نبي کريم
 صلي الله عليه وسلم چې به کله هم هره شپه خپلې بستري ته
 راغي خپل لاسونه به یې لپه کړل، کوب به یې پکې وکړل
 او قل هو الله احد، قل اعوذ برب الفلق، قل أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
 به یې په کې ولوستل او چې د بدنه تر کومه به یې لاس
 رسپدہ پر هغه ځای به یې رابسکو، له سرا او مخ او د بدنه له
 مخامنخ نه به یې شروع وکړه تول بدنه به یې مسح کړ، درې
 څل به یې دا کار کو.

د څابېت لمونځ کول:

۶۶ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: (أَوْصَانِي خَلِيلِي
 بِثَلَاثَتٍ لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: «صَوْمٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ،

وَصَلَاةٌ الصُّحَى، وَنَوْمٌ عَلَى وِثْرٍ) [صحيح البخاري: ١١٧٨]

ڇباره: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې ما ته مې
 دوست په درې شيانو وصيت کړي دی چې تر مرګه به یې

نه پرپردم: له هري مياشت نه درې ورخې روزه نپول، د خابنست لونع او له ويده کېدو نه مخکي وتر کول.

د غسل په مهال لومړۍ او دس کول:

٤٣ - : عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجُنَاحَةِ بَدَأَ فَغْسَلَ يَدَيْهِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ يُدْخِلُ أَصَابِعَهُ الْمَاءَ فَيُخَلِّلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ، ثُمَّ يَصْبُبُ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ، ثُمَّ يُفَيِّضُ الْمَاءَ عَلَى جَسَدِهِ كُلًّا) [سنن النسائي: ٤٤٧]

ڇباره: له عايشي رضي الله عنها نه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم به کله هم له جنابت خخه غسل کول، نو شروع به یې وکړه او لاسونه به یې ووينخل، بیا به یې لکه د لونع لپاره او دس وکړ، بیا به یې او بو ته ګوتې وربنکته کړې او د وېښتانو بيڅونه به یې پرې لانده کړل، بیا به یې په سر باندي درې لپې او به واچولي، بیا به یې په ټول بدنه او به

وارپولې.

د نویو کالیو (جامو) په وخت کې دعا:

۴۴ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَجَدَ ثَوْبًا سَمَاءً بِاسْمِهِ، عِمَامَةً، أَوْ قَمِيصًا، أَوْ رِداءً، ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِي، أَسْأَلُكَ خَيْرًا وَخَيْرًا مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ) [جامع الترمذی: ۱۷۶۷]

ژباره: له ابوسعید خدری رضي الله عنه نه روایت دی چې
کله به رسول الله صلی الله عليه وسلم نوی کالی واچول نونوم
به یې ورله ياد کړ چې پټکي، یا کميس او خادر بیا به یې
وویل: اللَّهُمَّ... ای الله! ستا لپاره چېږي ثناګانې دی چې تا
راته دا پوبنګ راواغوندو، له تا خخه د دې پوبنګ خير
غواړم او هغه خير درنه غواړم چې دا پوبنګ یې له کبله
جور شوي دی، او تا پوري د دې پوبنګ له شرنه پناه غواړم

او له هغې شر نه درپوري پناه غواړم چې دا پوښاك یې له کبله جوړ شوي دي.

د چرګ له اوواز سره دعا ويل:

٤٥ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدَّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا) [صحيح البخاري: ٣٣٠٣]

ژباره: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کريم صلی الله عليه وسلم فرمایي: کله چې تاسو د چرګ اوواز واورئ نو له الله خخه د هغه د مهرباني سوال وکړئ حکمه چې ملائک یې لیدلی وي، او کله چې د خرمبارې واوري نو د الله پوري له شیطان نه پناه ونیسي ځکه چې شیطان یې لیدلی وي.

له هر لمونخ نه وروسته ايت الكرسي لوستل:

٦٦ - عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (مِنْ قَرَا آيَةَ الْكَرْسِيِّ دَبَرَ كُلَّ صَلَاةً مَكْتُوبَةً لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ) [صحيح الجامع: ٦٤٦٤]

ڇباره: له ابوامامه رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: خوک چې د هر فرض لمونخ نه وروسته ايت الكرسي ولولي نو جنت له ننوتو یې یواحڻي مرگ رابندوي.

له سفر ڏخه د ستندو په مهال مسجد کې دوه رکعته لمونخ کول:

٦٧ - عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ لَا يَقْدَمُ مِنْ سَفَرٍ إِلَّا نَهَارًا فِي الصُّحَى، إِذَا قَدِمَ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ، فَصَلَّى فِيهِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ فِيهِ) [صحيح مسلم: ٧١٦]

ژباره: له کعب بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به له سفر خخه نه راستنېده مګر د سهار په مهال، خو چې کله به را اورسېد نو په مسجد کې به یې په دوو رکعته پېل وکړ او بیا به په کې کېناست.

د رواتبو سنتونو خاص خیال ساتل:

٤٨ - عَنْ أُمِّ حَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (من صلی في يوم وليلة ثنتي عشرة ركعة بني له بيت في الجنة: أربعًا قبل الظهر وركعتين بعدها وركعتين بعد المغرب وركعتين بعد العشاء وركعتين قبل صلاة الغدا)

[صحيح الجامع: ٦٣٦]

ژباره: له ام حبیبی رضي الله عنها نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: خوک چې په شپه او ورخ کې دولس رکعته لونځ وکړي نو الله پاک به ورله په جنت کې کور ودان کړي، خلور رکعتونه له ماسپینښن نه مخکې او

دوه ورخخه وروسته، او دوه له مابنام نه وروسته او دوه له
ماسخوتن نه وروسته او دوه له سهار نه مخکي.

سپین وېښته له تورولو نه ساتل:

۹۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ (أُتَيْ بِأَيِّ
قُحَافَةَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَرَأْسُهُ وَلِحِيَتُهُ كَالثَّعَامَةِ بَيَاضًا، فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «غَيْرُوا هَذَا بِشَيْءٍ، وَاجْتَنِبُوا
السَّوَادَ) [صحيح مسلم: ۲۱۰]

ژباره: له جابر بن عبد الله رضي الله عنه نه روایت دی چې د
مکې د فتح په ورخ د ابوبکر رضي الله عنه پلار ابو قحافه
په داسې حالت کې راوستل شو چې سر او کېرہ يې لکه د
ثغامه بوټې په خېر تک سپین و، نور رسول الله صلی الله عليه
 وسلم وویل: سپینوالی يې په خه شې بدل کړئ خو له تور
 رنګ نه خان وساتئ.

د وتر لمونځ

٣٠ - عَنْ أَبِي بَصْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ زَادَكُمْ صَلَاةً وَهِيَ الْوَتْرُ، فَصَلُّوهَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى صَلَاةِ الْفَجْرِ) [سلسلة الأحاديث الصحيحة : ۱۰۸]

ڇباره: له ابو بصره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایی دی: تاسو ته الله پاک د وتر په نوم اضافي لمونځ هم درکړي دی، د ماسخوتن او سهار لمونځ ترمنځ یې وکړئ.

ایکې یواڌې د جمعې په ورځ روژه نه نیوں:

٣١ - عَنْ أَبِي هَرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «لَا يَصُومُنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ » [صحيح البخاري: ۱۹۸۵، صحيح مسلم:

[۱۱۴۴]

ڇباره: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دی چې ماله نبي
صلی الله عليه وسلم نه اورپدلي دي ويل ېي: ايکي یواحې
د جمعې ورځي روزه دې هېڅوک نه نيسې مکر دا چې یوه
ورځ روزه تري مخکې يا وروسته ونيسي.

مسجد ته د شپې له مخې د بسکو تلل:

٣٩ - : عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (ائْتُنُوا لِلنِّسَاءِ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ) [صحيح
البخاري: ٨٩٩، صحيح مسلم: ٤٤٦]

ڇباره: له ابن عمر رضي الله عنه نه روایت دی چې نبي صلی
الله عليه وسلم فرمایيلي دي: د شپې له مخې بسخو ته اجازت
ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.

له شبدو وروسته مضمضه کول:

٣٣ - : عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (شَرِبَ لَبَنًا فَمَضْمَضَ، وَقَالَ: «إِنَّ لَهُ دَسَّمًا »)
[صحيح البخاري: ٩١١، صحيح مسلم: ٣٥٨]

زبارة: له عبدالله ابن عباس رضي الله عنهمما نه روایت دی
 چې رسول الله صلی الله علیه وسلم شیدې و خبسلې او بیا یې
 خوله ووینځله او وپویل: په باوري توګه چې شیدو لره
 غورځی ۵۵

د جمیع ورکی سهار لمونځ کې سورت سجده او سورت
د هر لوستل:

٣٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: (كَانَ الشَّيْءُ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ الْمَتَّزِيلِ السَّجْدَةُ وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) [صحيح البخاري: ١٠٦٨]

ڇباره: له ابوهريره رضي الله عنه نه روایت دي چېنبي کريم
صلی الله علیه وسلم به د جمعی د ورځی په سهار لونغ کې

الم تنزيل سجده او هل أتى على الانسان سورتونه لوستل.

تحية المسجد كول که ٿه هم امام خطبه ولپه نه وايي:

٣٥ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (دَخَلَ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالثَّيْئَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: «أَصَلَّيْتِ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «قُمْ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ» [صحيح البخاري: ٩٣١]

ڇباره: له جابر رضي الله عنه نه روایت دي چې د جمعي په ورخ یو سڀي مسجد ته راننوت او نبي صلی الله عليه وسلم خطبه کوله، نو سڀي ته یې وویل: اي لمونځ دي وکړ، هغه وویل : نا، نو ورته یې وویل: پورته شه او دوره رکعته لمونځ وکړه.

د پرکالۍ يا ستريما په وخت کې په ناسته لمونځ کول:

٣٦ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ، فَقَالَ:

«مَا هَذَا الْحَبْلُ؟» قَالُوا: هَذَا حَبْلٌ لِزَيْنَبَ فَإِذَا فَتَرَتْ تَعَلَّقَتْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا حُلُوهُ لِيُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطِهُ، فَإِذَا فَتَرَ فَلَيَقْعُدُ» [صحيح البخاري: ١١٥٠]

ڇباره: له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم (کور ته) ننوت نو د دوو ستنو ترمنځ یې څرپدلي رسی (پړی) ولیده، وپویل: دا د خه شي رسی ده؟ هغوي ورته وویل: دا د زینب رضي الله عنها رسی ده جې کله په لونځ ستړي شي نو ځان ورپوري وترپي، نو نبی صلی الله عليه وسلم وویل: نا، رسی پرانیزئ، په تاسو کې دي هر خوک دومره عبادت وکړي چې خومره بیدار وي، خو چې ستړي شي باید کیني.

غائبانه کې مسلمان ورور ته دعا کول:

عَنْ أَيِّ الدَّرَدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ،

إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: وَلَكَ بِمِثْلٍ) [صحيح مسلم: ۲۷۳۶، صحيح الجامع: ۵۷۳۷]

ڇباره: له ابودرداء رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: هېڅ مسلمان نشته چې د خپل ورور لپاره غائبانه دعاګانې کوي مکر ملائک يې پر دعا د وايي: ستا دي هم دغومره اجر وشي.

د شکر سجده کول:

۳۸ - : عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ التَّبَيِّنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ (إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ سُرُورٍ أَوْ بُشَّرٍ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شَاكِرًا لِلَّهِ) [سنن ابي داود: ۲۷۷۴]

ڇباره: له ابوبکره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم ته چې به کله د خوشحالی خه شی راغل يا به پري د خوشحالی زيری وشونو الله ته به د شکر په حالت کې په سجده باندي پرپوت.

دبر استغفار ویل:

٣٩ - عَنِ الْأَغَرِ الْمُرَزِّيِّ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ» [صحيح مسلم: ١٥١٥]

ژباره: له اغره مزني رضي الله عنه چې صحابي دی ورڅخه روایت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وايی: زما پر زره باندي هم غفلت راخي او زه په ورخ کې له الله خخه سل څله بخشش غواړم.

د باران راښکته کېدو په مهال باران ته ودرېدل:

٤٠ - عَنْ أَنَّسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطْرُ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَسَرَ ثَوْبَهُ عَنْهُ حَتَّى أَصَابَهُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ صَنَعْتَ هَذَا؟ قَالَ: «إِنَّهُ حَدِيثٌ عَهْدٌ بِرَبِّهِ» [سنن ابی داود: ٥١٠٠]

له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې مونږ له رسول الله
صلی الله علیه وسلم سره او باران راباندې رابنکته شو، له
خان نه یې کپره پورته کړه تر دې چې باران پرې وشو، مونږ
ورته وویل: د الله رسوله! دا دې ولې وکړل؟ هغه وویل: خکه
چې دا تازه د الله له خوانه راغن.

لويدلى خڅوګټ پاکول او خوړل:

٤١ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللُّهُ عَنْهُ أَنَّ الَّتِيْ صَلَّى اللُّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الْثَلَاثَ، وَقَالَ: «إِذَا مَا وَقَعَتْ
لُقْمَةُ أَحَدِكُمْ فَلْيُمْطِعْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا
لِلشَّيْطَانِ، وَأَمَرَنَا أَنْ نَسْلِتَ الصَّحْفَةَ»، وَقَالَ: «إِنَّكُمْ لَا
تَدْرُونَ فِي أَيِّ طَعَامٍ كُمُّ الْبَرَكَةِ» [جامع الترمذى: ١٨٠٣]

ڇباره: له انس رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کريم
صلی الله علیه وسلم به کله خواره وخورل نو درپواره گوټې
به یې وختلې، اوویل به یې: کله چې تاسو کې له چا خخه

مېږي ولویزېي نو ګندګي دې ترې پاکه کړي او ودې خوري خو شیطان ته دې نه پرېږدي، او په دې یې هم مونږ ته امر کړي دی چې لوښۍ وختو، او ویل به یې: تاسو ته ددې پته نشته چې برکت مو د خوراک په کومه برخه کې دی.

د شپې له شروع کېدو سره ماشومان له کوره بهر نه پربېسودل:

٤٤ - : جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُوا صِبِيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُوُهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَحَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفَلُوا مَصَابِيحَكُمْ) [صحیح مسلم: ٤٠١٢]

صحیح الجامع: [٧٦٤]

ڇباره: جابر بن عبد الله رضي الله عنه واي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ويلي دي: کله چې شپه تورتم شي - يا په تاسو مابنام شي - نو ماشومانان موله گرځېدو بند کړئ، ځکه دغه وخت کې شیطاناڼان خورېږي خو چې د شپې خه برخه تپه شي نو بېرته ماشومانان پرېږدئ، دروازې بندې کړئ او د الله نوم پري ياد کړئ، شیطان بندې دروازې نه شي خلاصوی، د مشکونو خولي مو هم وترئ او د الله نوم پري ياد کړئ، د لوښو کالیو سرونه مو پت کړئ او د الله نوم پري ياد کړئ ولو که په سريې خه شي په اوردو هم کېردي لکه لرگى - ، او ډپوي - اورونه - مو هم مرپي کړئ.

نیم لمرا او نیم سیوري ته نه کېناستل:

٤٣ - : عَنْ أَبِي عَيَّاضٍ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَا أَنْ يَجْلِسَ بَيْنَ الضَّحَّى وَالظَّلَّ، وَقَالَ: مَجْلِسُ الشَّيْطَانِ) [سلسلة الأحاديث الصحيحة : ٣١٠]

ژباره: ابو عیاض له یو صحابي خخه روایت کوي چې نبی صلی الله علیه وسلم له دې خخه منع کړي ده چې خوک دې نیم سیوري او نیم لر ته کېني، او وړویل: دا د شیطان ناستخی دی.

توبه کې ربستولی:

٤٤ - : عَنْ كَعْبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخْلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ)

[صحیح البخاری: ٢٧٥٧]

قال ابن القيم: وَقَوْلُ كَعْبٍ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخْلِعَ مِنْ مَالِي . دَلِيلٌ عَلَى اسْتِحْبَابِ الصَّدَقَةِ عِنْدَ التَّوْبَةِ بِمَا قُدِرَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَالِ.» [زاد المعاد: ٣ / ٥١٦]

ژباره: کعب رضي الله عنه وايي چې ما وړویل: ای د الله رسوله! د توبې د قبلېدو - په خوشحالی کې - زه غواړم چې

شتمني مې الله او دهغه رسول ته صدقه کرم، هغه وویل:
خینې شتمني دې له خان سره پرېږده دا به درله چېړه غوره
وي.

ابن القيم رحمه الله واي: د کعب رضي الله عنه په دې قول
کې چې د توبي د قبلېدو په خوشحالۍ کې بايد زه خپل مال
الله پاک او د هغه رسول لپاره صدقه کرم، دا به دې دليل دی
چې د توبي د قبلېدو په مهال د توان مطابق صدقه کول
مستحب دي.

له خوب نه مذکوب بستره څنډل:

٤٤ - عَنْ أَيِّ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: [إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاسِهِ، فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَةً إِزَارِهِ، فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاسَهُ، وَلْيُسَمِّ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا خَلَقَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاسِهِ)] [صحيح مسلم: ٢٧٤]

ژباره: له ابوهریره رضي الله عنه نه روایت دی چې رسول الله

صلی اللہ علیہ وسلم فرمایی: کله چې تاسو کې خوک خپلې
بستري ټه راشی نو په خپل خادر دې بستره وختندي او د اللہ
نوم دې پرې یاد کړي، څکه دا نه پوهیږي چې په بستره
باندې خه شی پراته دي؟

د کاسې له څنډو نه خوراک کول:

٤٦ - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: [إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلَا يَأْكُلْ مِنْ أَعْلَى الصَّحْفَةِ، وَلَكِنْ لِيَأْكُلْ مِنْ أَسْفَلِهَا، فَإِنَّ الْبَرَكَةَ تَنْزِلُ مِنْ أَعْلَاهَا] [سنن ابی داود: ۳۷۷۶]

ژباره: له ابن عباس رضي الله عنهمما نه روایت دی چې نبی
صلی اللہ علیہ وسلم فرمایی: تاسو کې چې کله خوک
خوراک کوي نو د کاسې له بره سره دې خوراک نه کوي،
بلکې له لاندې نه دې خوراک کوي، څکه د طعام په سر
باندې برکتونه رابنکته کېږي.

د بىڭىو جامعى اوېرىدول:

٤٧ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا ذُكِرَ فِي الْإِزَارِ مَا ذُكِرَ، قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: فَكَيْفَ بِالنِّسَاءِ؟ قَالَ: «يُرْخِينَ شِبْرًا». قَالَتْ: إِذَا تَبَدُّو أَقْدَامُهُنَّ، قَالَ: «فَذِرَاعًا، لَا يَزِدْنَ عَلَيْهِ» [سنن النسائي: ٥٣٨]

ام سلمه رضي الله عنها وايي چى نبي صلى الله عليه وسلم چى كله د لنگ - پرتوگ - متعلق هغه خه وويل چى وېي ويل: نو ام سلمه رضي الله عنها ورته وويل: بىخى بايد خه وکري؟ هغه وويل: يوه لوېشت دى اوېرى پرتوگ وکري، هغى وويل: نو بىيا يېي هم خپى (قدمونه) بىكاره كىري! هغه وويل: پرتوگ دى يو خنكل اوېرى وکري او له دى نه دى نه اوېرى.

د دەم پە مەھا دەرمەند ئاى باندى لاس كېنىسۇدۇل:

٤٨ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ التَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ شَكَّا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ

مُنْدُ أَسْلَمَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأْلَمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ بِاسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَادِيرَ) [صحیح مسلم: ۲۰۶]

ژباره: عثمان بن ابی العاص رضی الله عنہ نبی کریم صلی الله علیہ وسلم ته د اسلام له را ورو وروسته په خپل بدن کې له درد خخه شکایت وکړ، رسول الله صلی الله علیہ وسلم ورته وویل: خپل لاس دې د بدن پر هغه ځای کېږده چې دردېږي او درې څله بسم الله وواي، او بیا اووه څله وواي (اعوذ بالله...) د الله او د قدرت پوري یې له هغه شر نه پناه نیسم چې زه یې درد محسوسوم او ترې ویریزم او ځان ترې ساتم.

له خوب نه وروسته پوزه وینکل:

۴۹ - : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَنَامِهِ فَلْيَسْتَنِرْ ثَلَاثَ

مَرَّاتٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَبِيتُ عَلَى حَيَاشِيهِ) [صحيح مسلم:

[۲۳۸]

ژباره: له ابوهریره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی صلی الله عليه وسلم فرمایي: په تاسو کې چې کله خوک له خوب خخه رابیدار شي نو درې څله دي پوزه ووينځي، ځکه شیطان یې په خیشوم-پوزه - کې شپه تېروي.

خطبه لنډه او لمونځ او بد کول:

۵ - عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ خَطَبَنَا عَمَّارٌ، فَأَوْجَزَ وَأَبْلَغَ، فَلَمَّا نَزَلَ قُلْنَا: يَا أَبَا الْيَقْظَانِ لَقَدْ أَبْلَغْتَ وَأَوْجَزْتَ، فَلَوْ كُنْتَ تَنَفَّسْتَ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ طُولَ صَلَاتِ الرَّجُلِ، وَقِصْرَ حُطْبَتِهِ، مَئِنَّةٌ مِّنْ فِقْهِهِ، فَأَطْبِلُوا الصَّلَاةَ، وَاقْصُرُوا الْحُطْبَةَ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا) [صحيح مسلم: ۸۶۹ ، صحيح الجامع: ۲۱۰]

ژباره: ابو وائل وايي عمار رضي الله عنه مومنه ته لنډه خطبه

راکړه کله چې له ممبر نه رابکته شو مونږ ورته وویل: خبرې دې بې وکړې خو ډېره لنډه خطبه دې وویله، که خطبه دې لړه او برده کړي وي ډېره به بنې وه، هغه وویل: ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اور پدلي دي چې د سړي او برد لونځ او لنډه خطبه د هغه د علم نښه ده، لونځ او برد وکړئ او خطبه لنډه ووایع، او هرومرو ځینې بیانونه – په اثر او زره رابنکلو کې – د سحر په خپر وي.

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات، والحمد لله طيباً كثيراً مباركاً فيه.

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library